

den samme Afslutningssum. Fremdeles skal jeg blot bemærke, at der dog er een væsentlig Rettelse, som Fredericia—Middelfart Linien har havt fremfor Svendborg—Nyborg Linien, og det er den, at Statens Stænger jo for den førstnævnte Linie ere benyttede paa en vis Strækning, hvilket ikke er Tilfældet med Nyborg—Svendborg Linien.

Finansministeren: Jeg maa dog med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler yttrede, sige, at jeg ikke kan erkende, at det skulde være billigt, at man gav de Communer, der have havt en Fordeel af Linierne, en større Erstatning end dem, der have havt Tab af dem, og jeg kan heller ikke være enig med det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (W. Petersen), naar han yttrede, at han skulde være overmaade glad, dersom Rigsdagen vilde bevilge yderligere betydelige Tilskud til Communerne. Det maatte jeg virkelig sætte mig imod, thi derved vilde den hele Sag faae et finansielt Udseende, som jeg vilde være meget betænkelig ved at gaae ind paa. Jeg erkjender, at der er enkelte Communer og navnlig de Communer, der have anlagt Hobro—Thisted Linien, som have lidt og ville lide meget betydeligt Tab; men jeg skal paa den anden Side ogsaa bemærke, at der vistnok ikke findes en eneste Linie, der er i en saa slet Tilstand som denne, saa det vilde være absolut nødvendigt med det Første at ombygge store Strækninger af den. Man vil ogsaa see, at den Omlægning, som er nævnt i Loven, vil for denne Linies Vedkommende koste 8050 Rbd. Jeg maa i det Hele nære megen Betænkelighed ved at fravige det Grundlag, som er foreslaaet i dette Lovforslag, thi det gjælder som sagt ikke en enkelt Commune; i saa Fald vilde man jo lettere kunne finde sig dert, men gaaer man ind paa at forandre de Principer, som skulle bringes til Anvendelse, for een Linie, seer jeg ikke, hvorledes man skal værges sig ligeoverfor de andre. Naar det ærede Medlem her tæt ved mig (Sessen) meente, at

Communerne efter den foretagne Burdering ville faae mindre for de gode Linier end for de slette, saa forekommer det mig dog, at han ikke har opfattet Sagen rigtigt. De ere nemlig alle vurderede efter de samme Principer og af de samme Mænd, saa jeg kan ikke troe Andet end, at Burderingssummerne maae staae i adæquat Forhold til Liniernes Bygningsmaade og de Materialer, der i sin Tid ere blevene anvendte, samt til den Tilstand, hvori de for Tiden befinde sig. — Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds knyttede nogle Bemærkninger til de Yttringer, jeg skulde have brugt ved Sagens Forelæggelse, og hvorved jeg skulde have stillet det hen som Noget, der i Almindelighed vilde være Tilfældet, at hvor Concessionshaveren ikke vilde opgive sin Linie, der skulde han have Lov til at beholde den. Jeg tør naturligviis ikke benægte, at jeg muligviis har brugt saadanne Udtryk, men hvad min Mening angaaer, vil jeg henvisse til, hvad der i saa Henseende staaer anført i Motiverne, hvilket vil sees at gaae ud paa, at jeg ikke vilde ansee mig forpligtet til at indløse en Linie, naar der ingen Vanfælgigheder er ved at lade den blive staaende, hvorimod jeg, saaledes som det ærede Medlem ansaae det for rigtigt, maatte ansee mig forpligtet til, naar Loven var given, at indløse de Linier, hvor der var særlige Vanfælgigheder forbundne med at lade dem bestaae. Det er sikkert, at Svendborg—Nyborg Linien er en af de Linier, som det vilde være vanfælgeligt at lade Entreprenuerne beholde, og at man derfor maatte see at bortrydde denne Vanfælgighed, aldenstund det er absolut nødvendigt at overtage Linien Grev—Rudkjøbing, der, som det ærede Medlem bemærkede, forlængst vilde have ophørt at bestaae, ligesom ogsaa Hobro—Thisted Linien, dersom Staten ikke var kommen dem til Hjælp med at udlaane dem brugbare Sotouge, idet Sotougene paa disse Linier have været saaledes ødelagte, at Telegrapheringen har maattet standse. — Naar det ærede Medlem endelig har henstillet til mig, om